

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 31ης Ιουλίου 1981

περί ενισχύσεως τήν οποία σχεδιάζει να χορηγήσει η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών για τη δημιουργία νέας μονάδας παραγωγής από επίχειρηση του τομέα των πετροχημικών (άρωματικοί διαλύτες)

(Τό κείμενο στην ολλανδική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(81/738/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τή συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 εδάφιο πρώτο,

άφοδ, σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω άρθρου, κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Έκτιμώντας:

I

Ότι ο νόμος των Κάτω Χωρών της 29ης Ιουνίου 1978 περί ενθαρρύνσεως και προσανατολισμού των επενδύσεων (Wet Investeringsrekening —WIR) (1), θέσπισε, με το άρθρο 6, «συμπληρωματική πρωμοδότηση μεγάλων προγραμμάτων». Ότι αυτή η επιδότηση χορηγείται για την πραγματοποίηση προγραμμάτων επενδύσεως αξίας άνω των 30 εκατομμυρίων φιορινίων και ότι, διαμορφούμενη ανάλογα με τον αριθμό των δημιουργούμενων θέσεων απασχολήσεως, μπορεί να ανέλθει στο 4% της αξίας της σχετικής επενδύσεως.

Ότι, κατά την εξέταση του σχεδίου του εν λόγω νόμου, στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ, η Έπιτροπή τόνισε ότι η συμπληρωματική πρωμοδότηση μεγάλων προγραμμάτων συνιστά καθεστώς γενικών ενισχύσεων γιατί δεν αποσκοπεί σε συγκεκριμένο τομέα ή περιφέρεια. Ότι, δεδομένου ότι το καθεστώς αυτό εφαρμόζεται σε όλες τις επενδύσεις, χωρίς να γίνεται διάκριση μεταξύ επιχειρήσεων, περιφερειών ή τομέων, δεν υπάγεται στις παρεκκλίσεις τις οποίες προβλέπει το άρθρο 92 παράγραφος 3 περιπτώ-

σεις α ή γ της συνθήκης ΕΟΚ. Ότι, ελλείψει τέτοιων εξειδικεύσεων, η Έπιτροπή δεν ήταν σε θέση να εκτιμήσει τις επιπτώσεις του υπό μελέτη καθεστώτος επί των ενδοκοινοτικών συναλλαγών και επί του ανταγωνισμού, και, κατά συνέπεια, το κατά πόσο συμβιβάζεται το καθεστώς αυτό με την κοινή αγορά.

Ότι, όταν πρόκειται περί αυτού του τύπου καθεστώτος γενικών ενισχύσεων, η Έπιτροπή συνήθως εγκρίνει τις ενισχύσεις αυτές αν πληρούνται μία από τις δύο ακόλουθες προϋποθέσεις: το ενδιαφερόμενο Κράτος μέλος ενημερώνει την Έπιτροπή είτε για κάποιο περιφερειακό πρόγραμμα, είτε —όταν δεν είναι δυνατόν— για σημαντικές εξατομικευμένες περιπτώσεις.

Ότι, με βάση τα ανωτέρω, η Έπιτροπή ζήτησε να της γνωστοποιηθούν εκ των προτέρων και εγκαίρως —σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης— οι περιπτώσεις εξατομικευμένης χορηγήσεως της «συμπληρωματικής πρωμοδότησεως μεγάλων προγραμμάτων», λαμβανομένης υπόψη της σπουδαιότητας των σχετικών επενδύσεων.

Ότι, κατά τη διάρκεια των συνομιλιών με τις αρχές των Κάτω Χωρών, η Έπιτροπή επισήμανε ότι θα πρόβαινε σε έκτιμηση καθεμιάς από τις περιπτώσεις αυτές, με γνώμονα τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της και με βάση τις αρχές που θεσπίζονται από το άρθρο 92 και επ. η πού διαμορφώθηκαν κατά την εφαρμογή των διατάξεων αυτών. Ότι η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών δεν θα έπρεπε να υπερβάνει ότι η Έπιτροπή εξέφρασε οποιαδήποτε ευνοϊκή γνώμη όσον αφορά το καθεστώς «συμπληρωματικής πρωμοδότησεως», επειδή ζήτησε αυτή την προηγούμενη συστηματική γνωστοποίηση.

Ότι η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών ικανοποίησε το αίτημα της Έπιτροπής καθιερώνοντας την εν λόγω διαδικασία προηγούμενης γνωστοποίησεως με το άρθρο 6 παράγραφος 7 και το άρθρο 7 παράγραφος 3 του κεφαλαίου V του προαναφερθέντος ολλανδικού νόμου της 29ης Ιουνίου 1978.

(1) Staatsblad 1978, αριθ. 368.

II

Ότι, με επιστολή της της 21ης Μαρτίου 1979, η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών πληροφόρησε την Έπιτροπή, σύμφωνα με την ανωτέρω διαδικασία, σχετικά με την πρόθεσή της να χορηγήσει τη «συμπληρωματική επιδότηση για μεγάλα προγράμματα» σε επιχείρηση του τομέα των πετροχημικών.

Ότι με τη χορήγηση της ενίσχυσεως σε μία επιχείρηση πρόκειται να συμβάλει στη δημιουργία, από σήμερα μέχρι το 1985, μονάδας συμπληρωματικής παραγωγής 230 000 τόνων αρωματικών διαλυτών στην περιοχή Rotterdam/Pernis, που θα περιλαμβάνει τη δημιουργία 90 νέων θέσεων απασχολήσεως, και να αντικαταστήσει άλλες παλαιωμένες εγκαταστάσεις.

Ότι το συνολικό κόστος της επενδύσεως υπολογίζεται σε 79 εκατομ. Fl και ότι το σχέδιο αυτό θα τύχει επιδότησεως 1,1 εκατομ. Fl δυνάμει του καθεστώτος WIR (συμπληρωματική επιδότηση για μεγάλα σχέδια). Ότι λόγω της τοποθετήσεώς του στην περιοχή Pernis το σχέδιο δεν τυγχάνει περιφερειακής ενίσχυσεως.

Ότι η επιχείρηση, που είναι ήδη εγκατεστημένη στο Rotterdam/Pernis, σκοπεύει, με την επένδυση αυτή, να προβεί σε οικονομική πράξη που θα αποβεί προσοδοφόρα διότι θα της επιτρέψει να ανταποκριθεί στην αυξουσα ζήτηση του εν λόγω προϊόντος.

III

Ότι στις 27 Αυγούστου 1979 η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών απάντησε στην επίσημη πρόσκληση της Έπιτροπής δυνάμει του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΟΚ, τονίζοντας ότι το καθεστώς WIR είναι αυτόματου εφαρμογής και δεν επιτρέπει έπιλεξιμότητα της ενίσχυσεως ανάλογα με τη χρησιμότητα της σχεδιαζόμενης επενδύσεως. Ότι η υπό πραγματοποίηση επένδυση προορίζεται ουσιαστικά για την παραγωγή αρωματικών διαλυτών οι οποίοι αναμένεται ότι στο μέλλον θα αντικαταστήσουν τους διαλύτες που παράγονται σήμερα. Ότι τμήμα της επενδύσεως αυτής άποσκοπεί να συμπληρώσει μία υφιστάμενη εγκατάσταση και να αντικαταστήσει μία άλλη.

Ότι, στο πλαίσιο των διαβουλεύσεων των ενδιαφερομένων, οι κυβερνήσεις δύο Κρατών μελών τονίζουν ότι η αύξηση της ικανότητας παραγωγής αρωματικών διαλυτών είναι τέτοιας φύσεως που θα επηρεάσει τις συναλλαγές κατά τρόπο αντίθετο προς το κοινό συμφέρον.

IV

Ότι η ενίσχυση την οποία σκοπεύει να χορηγήσει η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών είναι δυνατόν, κατά συνέπεια, να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ των Κρατών μελών και να νοθεύσει ή να απειλήσει να νοθεύσει τον ανταγωνισμό, κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ, ευνοώντας την εν λόγω επιχείρηση ή την παραγωγή της.

Ότι το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ θεωρεί, κατ' αρχήν, ως ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά τις ενίσχυσεις οι οποίες πληρούν τις προϋποθέσεις τις οποίες τάσσει. Ότι οι παρεκκλίσεις τις οποίες προβλέπει το άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης προσδιορίζουν τους στόχους των ενισχύσεων, οι οποίες χορηγούνται προς το συμφέρον της Κοινότητας και όχι μόνον του λαμβάνοντος την ενίσχυση· ότι οι παρεκκλίσεις αυτές πρέπει να ερμηνεύονται με στενή έννοια, κατά την εξέταση διαφόρων προγραμμάτων περιφερειακής ή κατά τομέα ενίσχυσεως ή εξατομικευμένων περιπτώσεων εφαρμογής καθεστώτος γενικών ενισχύσεων, και, ειδικότερα, ότι δεν τυγχάνουν εφαρμογής στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η Έπιτροπή είναι σε θέση να αποδείξει ότι, αν δεν χορηγηθεί ενίσχυση, η δύναμη των μηχανισμών της αγοράς άφ' εαυτής δεν μπορεί να επηρεάσει τη συμπεριφορά των επιχειρήσεων κατά τρόπο ώστε να υιοθετήσουν συμπεριφορά που να συμβάλει στην υλοποίηση κάποιου από τους στόχους που αναφέρονται στις παρεκκλίσεις.

Ότι, αν, κατ' εξαίρεση, χορηγηθεί ενίσχυση χωρίς να πληρούνται οι ανωτέρω προϋποθέσεις, θα επηρεασθούν οι μεταξύ των Κρατών μελών συναλλαγές και θα νοθευθεί ο ανταγωνισμός, χωρίς αυτό να δικαιολογείται από το κοινοτικό συμφέρον, ενώ συγχρόνως θα παρέχονται αντικανονικά πλεονεκτήματα σε όρισμένα Κράτη μέλη.

Ότι, όταν εφαρμόζει τις ανωτέρω αρχές κατά την εξέταση των εξατομικευμένων περιπτώσεων οι οποίες υπάγονται στο καθεστώς των γενικών ενισχύσεων, η Έπιτροπή πρέπει να έχει πεισθεί ότι υπάρχει αντίσταθμισμα που να δικαιολογεί τη χορήγηση ενίσχυσεως στην εν λόγω επιχείρηση, υπό την έννοια ότι η ενίσχυση είναι απαραίτητη για την υλοποίηση ενός από τους στόχους οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης· ότι, όταν το αυτό δεν αποδεικνύεται και, ακόμη ειδικότερα, όταν η σχεδιαζόμενη επένδυση πραγματοποιείται και χωρίς τη χορήγηση της ενίσχυσεως, είναι σαφές ότι η ενίσχυση δεν συμβάλλει στην πραγματοποίηση των στόχων των παρεκκλίσεων, αλλά ότι έχει σκοπό την αύξηση της οικονομικής ισχύος της ενδιαφερόμενης επιχείρησης.

Ότι, στη συγκεκριμένη αυτή περίπτωση, δεν υφίσταται τέτοιο αντίσταθμισμα από την πλευρά της επιχείρησης στην οποία χορηγείται η ενίσχυση.

Ότι, πράγματι, ούτε η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών πρόεβαλε, ούτε η Έπιτροπή αναγνώρισε κάποιο λόγο ο οποίος πείθει ότι η εν λόγω ενίσχυση πληροί τις προϋποθέσεις οι οποίες απαιτούνται για την εφαρμογή μίας από τις εξαίρεσεις που προβλέπει το άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης.

Ότι, όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 περιπτώσεις α και γ του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ σχετικά με τις ενισχύσεις για την προώθηση ή τη διευκόλυνση της οικονομικής ανάπτυξεως ορισμένων περιοχών, πρέπει να σημειωθεί ότι η περιοχή Rotterdam/Pernis δεν είναι περιοχή στην οποία «το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό» ή όπου επικρατεί «σοβαρή ύποαπασχόληση», κατά την έννοια

της παρεκκλίσεως που προβλέπεται στην περίπτωση α. Ότι, όσον αφορά την παρέκκλιση ή όποια προβλέπεται στην περίπτωση γ, ή κυβέρνηση των Κάτω Χωρών δεν συμπεριέλαβε την εν λόγω περιοχή μεταξύ εκείνων για τις οποίες πρέπει να καταβληθεί ιδιαίτερη προσπάθεια από πλευράς της περιφερειακής ανάπτυξης. Ότι η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών, στις παρατηρήσεις που υπέβαλε στην Έπιτροπή, υπογράμμισε και η ίδια ότι οι «συμπληρωματικές προμηδοτήσεις για μεγάλα προγράμματα» δεν χορηγούνται με βάση περιφερειακά κριτήρια.

Ότι, όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που εισάγει το άρθρο 92 παράγραφος 3 περίπτωση β της συνθήκης, οι επενδύσεις σε κάθε περίπτωση θα προκύψουν από την κανονική λειτουργία του μηχανισμού της αγοράς· ότι, εξάλλου, δεν υπάρχει τίποτε το όποιο να χαρακτηρίζει την εν λόγω επένδυση σαν σχέδιο κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή σχέδιο δυνάμενο να άρει σοβαρή διαταραχή της οικονομίας Κράτους μέλους, ώστε να υπαχθεί στην παρέκκλιση του άρθρου 92 παράγραφος 3 περίπτωση δ της συνθήκης. Ότι, κατά τη γνώμά της σχετικά με το καθεστώς WIR ή Έπιτροπή υπενθύμισε ότι οι Κάτω Χώρες αποτελούν τμήμα των κεντρικών περιοχών της Κοινότητας, εκείνων δηλαδή οι οποίες δεν αντιμετωπίζουν τα σοβαρότερα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα στον κοινοτικό χώρο, ενώ συγχρόνως συγκαταλέγονται μεταξύ εκείνων όπου υφίσταται πραγματικός κίνδυνος υπερβολικής σωρεύσεως ενισχύσεων και όπου, περισσότερο από όπουδήποτε άλλου, κάθε ενίσχυση είναι δυνατόν να επηρεάσει τις μεταξύ των Κρατών μελών συναλλαγές. Ότι, εξάλλου, από τα διαθέσιμα στοιχεία σχετικά με την κοινωνικοοικονομική κατάσταση στις Κάτω Χώρες, δεν προκύπτει ότι υπάρχει σοβαρή διαταραχή της οικονομίας τους κατά την έννοια της συνθήκης. Ότι οι «συμπληρωματικές προμηδοτήσεις για τα μεγάλα προγράμματα», έφ' όσον χορηγούνται σε μεμονωμένες περιπτώσεις, δεν έχουν ως σκοπό την αντιμετώπιση τέτοιας καταστάσεως. Ότι τυχόν υιοθέτηση άλλης θέσεως θα είχε ως συνέπεια, σε εποχή οικονομικής ύφεσεως και άνεργιας για όλη την Κοινότητα, να προσελκύσουν οι Κάτω Χώρες επενδύσεις οι οποίες θα ήταν δυνατό να γίνουν σε άλλα κράτη, ή οικονομική κατάσταση των οποίων είναι λιγότερο εύνοϊκή. Ότι οι πρόσφατες οικονομικές και κοινωνικές εξελίξεις στην Κοινότητα επιβάλλουν την έμμομη στή θέση αυτή τόσο επί του θέματος της συγκεκριμένης προμηδοτήσεως αυτής καθ' έαυτης όσο και της χρησιμοποιήσεώς της σε άλλες περιπτώσεις.

Ότι, τέλος, όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 περίπτωση γ του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ σχετικά με τις «ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης όρισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων», ή εξέταση της εξελίξεως του τομέα παραγωγής άρωματικών διαλυτών, ιδιαίτερα όσον

άφορα την προοπτική της ζητήσεως του εν λόγω προϊόντος, άποδεικνύει ότι ό μηχανισμός της αγοράς και μόνον, χωρίς κρατική παρέμβαση, είναι σε θέση να εξασφαλίσει την όμαλή ανάπτυξη της εν λόγω δραστηριότητας. Ότι, εξάλλου, δεδομένου ότι τό πλεόνασμα της παραγωγικής ικανότητας, κατά πάσα πιθανότητα, θα εξαχθεί σε άλλα Κράτη μέλη —και τοδτο υπό καθεστώς ύψηλου άνταγωνισμού στην αγορά— δεν είναι δυνατόν να ύποστηριχθεί ή άποψη ότι ή ενίσχυση αυτή δεν θα επηρεάσει τούς όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που να άντιβαίνει στό κοινό συμφέρον.

Ότι, συνεπώς, λαμβανομένων ύπόψη των άνωτέρω, τό σχέδιο ενισχύσεως των Κάτω Χωρών δεν πληροί τις άναγκαίες προϋποθέσεις ώστε να υπαχθεί σε μία από τις παρεκκλίσεις που εισάγει τό άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τό Βασίλειο των Κάτω Χωρών δεν δύναται να θέσει σε έφαρμογή τό σχέδιο τό όποιο γνωστοποίησε στην Έπιτροπή με έπιστολή του Υπουργού Έξωτερικών της 21ης Μαρτίου 1979, για χορήγηση «συμπληρωματικής προμηδοτήσεως για μεγάλα προγράμματα» στις επενδύσεις που πραγματοποιούνται στό Rotterdam/Pernis από έπιχείρηση των Κάτω Χωρών στόν τομέα των πετροχημικών.

Άρθρο 2

Τό Βασίλειο των Κάτω Χωρών ενημερώνει την Έπιτροπή έντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας άποφάσεως για τά μέτρα τά όποια θα έχει λάβει προκειμένου να συμμορφωθεί με την άπόφαση αυτή.

Άρθρο 3

Η παρούσα άπόφαση άπευθύνεται στό Βασίλειο των Κάτω Χωρών.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 31 Ιουλίου 1981.

Για την Έπιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Μέλος της Έπιτροπής